



TREKTOCHT

naar de toekomst met traditie en vernieuwing

Februari 2017

Donderdag 16 februari kwam de Algemene Kerkenraad (AK) bij elkaar voor een belangrijk besluit voor de toekomst van de kerken. De AK besloot met een ruime meerderheid van stemmen om de wijkgemeenten op te heffen, de Emmakerk en de Oude Kerk als vierplekken van de toekomst aan te wijzen en flankerend beleid uit te voeren.

Het voorgenomen besluit over de opheffing van de wijkgemeenten en de vorming van één Protestantse Gemeente Soest is omgezet in een definitief besluit. Per 1 september 2017 is de plaatselijke regeling van kracht. Daarnaast is het voorgenomen besluit over de aanwijzing van de Emmakerk en de Oude Kerk als vierplekken van de toekomst en de onttrekking aan de eredienst van de gebouwen van de Open Hof en de Wilhelminakerk omgezet in een definitief besluit. Deze onttrekking gaat in per 1 januari 2022.

Flankerend beleid

De afgelopen maanden werkte een commissie aan een plan met aanbevelingen om het draagvlak voor de bovengenoemde besluiten te vergroten, het zogeheten "flankerend beleid". Dit plan is overgenomen door de AK en wordt de komende tijd met prioriteit uitgewerkt. In dit plan staat dat de Open Hof en Wilhelminakerk vierplek blijven tot en met 31 december 2021. Per 1 september 2017 heeft de PGS één kerkenraad. Na sluiting van de Open Hof blijft wijk West beschikken over een locatie waarmee de kerkelijke aanwezigheid in de vorm van onder andere diaconale activiteiten in West blijvend is. Na sluiting van de Wilhelminakerk beschikt wijk Zuid over een ontmoetingsruimte voor ouderen om elkaar in een vertrouwde omgeving te ontmoeten.

Inrichting van het huis

Met het nemen van dit besluit rondt de AK een proces af van meerdere jaren, waarin steeds gezocht is naar een weg die recht doet en vertrouwen geeft aan zoveel mogelijk gemeenteleden en die tegelijkertijd duurzaam beleid creëert voor de toekomst. De gemeente treedt met deze besluitvorming in een nieuwe fase. Deze fase zal gaan over het samen vinden van een weg voor de 'inrichting van het huis'. Een huis dat een thuis hoopt te bieden aan velen. Een thuis waarin mensen God en elkaar kunnen ontmoeten. De weg om te komen tot dit besluit is een lange geweest. Hij kenmerkt zich door een permanente oefening, met vallen

en opstaan, in het je verplaatsen in de ander, soms onder tijdelijke wegcijfering van de eigen uitgangspunten. En vooral gaat het ook om vertrouwen in de toekomst van de PGS.

Uitnodiging

De AK realiseert zich dat dit proces u aan het hart gaat en complex is en vragen kan oproepen. Om hierin zo goed mogelijk te voorzien is de AK van plan om in de komende periode met elke wijkkerkenraad afzonderlijk in gesprek te gaan. De AK beveelt de wijkkerkenraden aan ook de leden van de wijkgemeente uit te nodigen bij dit gesprek.

Brieven en reacties

De afgelopen tijd ontving de Algemene Kerkenraad diverse brieven en reacties vanuit de gemeente. De AK stelt de betrokkenheid bij de PGS die uit de brieven spreekt op prijs en heeft begrip voor de geuite argumenten, zorgen en overwegingen. De brieven en reacties zijn als ingekomen stuk in de vergadering van de AK aan de orde geweest. Het is voor de AK ondoenlijk om elke brieven-schrijver individueel te antwoorden en op alle ingebrachte argumenten, overwegingen en zorgen afzonderlijk en zorgvuldig in te gaan. Daarom is de AK van plan om in de komende periode met elke wijkkerkenraad afzonderlijk in gesprek te gaan. Om de achtergronden en consequenties van het besluit en het proces van besluitvorming toe te lichten en met elkaar te bespreken. En om de verwachtingen voor de komende periode met elkaar te inventariseren.

De AK zal de wijkkerkenraden aanbevelen om belangstellende leden van hun wijkgemeente voor dit gesprek uit te nodigen. Wij hopen dat u van die mogelijkheid gebruik zult maken en ontmoeten u dan graag bij het gesprek met uw wijkkerkenraad. Een datum zal in overleg met de wijkkerkenraad worden bepaald.

Nieuwe gezichten

In de AK-vergadering van 16 februari vonden personele wisselingen plaats. Zoals Klaas de Waard al eerder aangekondigde, heeft hij in deze vergadering (na het nemen van het definitieve besluit) zijn functie als voorzitter van de AK neergelegd. Ook is in deze vergadering afscheid genomen van Jandirk Pronk als extern adviseur en procesbegeleider. Met het nemen van het definitieve besluit is zijn opdracht tot een einde gekomen. De PGS is aan Klaas en Jandirk veel dank verschuldigd voor hun zeer grote inzet voor en betrokkenheid bij de ontwikkeling van onze gemeente.

In de vergadering zijn vervolgens Fred Heidinga (voorzitter AK) en Wim Kievit (assessor van de AK) benoemd. In de komende periode begeleidt Bram Schriever de gemeente en de AK als extern adviseur en procesbegeleider. Hieronder leest u een dankwoord aan Klaas, stellen Fred en Bram zich voor en kijkt Jandirk terug op zijn rol de afgelopen drie jaar.

Klaas de Waard... Koersvast



Op 16 februari nam de Algemene Kerkenraad een belangrijk besluit dat ongetwijfeld een grote impact zal hebben op de ontwikkeling van de Protestantse Gemeente in Soest. In diezelfde vergadering, en na het nemen van dit besluit, nam Klaas de Waard afscheid als voorzitter. Het was Klaas zijn vaste voornemen dit besluit door de AK te "loodsen" en het stokje van het voorzitterschap over te dragen. Daar het oorspronkelijke idee was dit definitieve besluit al in juni 2016 te nemen duurde zijn voorzitterschap nog driekwart jaar langer dan zijn bedoeling was. Het is tekenend voor zijn koersvastheid en offerbereidheid dat Klaas ook deze laatste periode vol enthousiasme en tot het einde toe bereid was om "door te halen".

Klaas is bijna acht jaar voorzitter van de AK geweest. Met name in de laatste periode stond de besluitvorming rond de vierplekken en de toekomstige organisatie van de PGS centraal. En dát is natuurlijk wel een traject dat, in een situatie waarin sprake is van vier – feitelijk nog afzonderlijke – wijkgemeentes, bijzonder gevoelig ligt. Klaas was als geen ander ervan overtuigd dat, om de weg vrij te maken voor het noodzakelijke proces van éénwording, een eenduidig besluit op deze punten noodzakelijk was. Een besluit dat ondanks alle weerstand toch kon rekenen op een zo groot mogelijk draagvlak. Dit vroeg om een zorgvuldig maar ook eenduidig besluitvormingsproces, waarbij elke volgende stap voortborduurde op een voorgaande en niet opnieuw steeds een discussie over wordt gedaan. Want dan kom je uiteindelijk nergens...

Het was met name deze koersvastheid in het besluitvormingsproces die Klaas als voorzitter tot zijn verantwoordelijkheid rekende. Geen gemakkelijke insteek. Want de druk is groot – soms zelfs enorm – en de verleidingen om toch van die koers af te wijken doen men nogal eens op. De argumenten en overwegingen vormen soms een haast onontwarbare knoop. Je eigen opvattingen of ideeën moet je met regelmaat geweld aan doen. "Onverzettelijkheid" word je als verwijt in de schoenen geworpen. Het kost ongelooflijk veel tijd en energie en het voorzitterschap van de AK is dan ook zeker

geen erebaantje. Klaas heeft er vast af en toe slecht van geslapen...

Ga daar maar eens aan staan! Als vrijwilliger... Maar vooral ook als mens. Met grote liefde voor en betrokkenheid bij de Protestantse Gemeente in Soest. Dankzij de koersvastheid en grote inzet van Klaas is dat resultaat er uiteindelijk wel en daadwerkelijk gekomen. En daarvoor verdient hij niets anders dan dankbaarheid, waardering en respect! Evenals een periode van rust en reflectie, waar hij nu aan toe kan komen.

Nieuwe voorzitter

Fred Heidinga:

"Ik wil me vooral richten op de onderlinge verbinding"

Fred komt uit een gezin met een oudere broer en jongere zus. Wat is je achtergrond?

"Mijn wieg stond in Amersfoort aan de Westerstraat, onderaan de berg", vertelt Fred. "Ons gezin was nauw betrokken bij een piepklein maar sfeervol kerkje in Amersfoort. Ik herken veel vanuit die kerk in hoe we het hier in Soest doen. Verder ben ik getrouwd met Joan, die overigens een rooms-katholieke achtergrond heeft en we hebben twee dochters. We wonen al vanaf 1981 in Soest. Vanaf onze middelbare schooltijd was er een zekere afstand tot de kerk waar we eigenlijk alleen op hoogtijdagen (waaronder onze huwelijksdag) nog kwamen. Maar toen



in 1994 onze oudste dochter Bonny geboren werd, zijn we toch gaan kijken naar een kerk waar we ons prettig zouden voelen. Dat werd de Wilhelminakerk. Op nauwelijks 100 meter van onze toenmalige woning en destijds met Jaap Huisman als predikant klikte dat al snel!”

Je werkt als zelfstandig adviseur, consultant en projectmanager in het zorgvastgoed en de facilitaire dienstverlening. Hoe ben je daar terecht gekomen?

“Vroeger wilde ik journalist worden, ik vond het leuk om te schrijven en tekenen. Mijn vader werkte bij de Amersfoortse Courant, niet als redacteur maar aan de commerciële kant van de krant. Ik deed daar vakantiewerk en vond dat erg leuk. Ik ging economie studeren aan de VU in Amsterdam. Daar was ik niet op mijn plek. Tijdens mijn studie werkte ik in Amstelveen in restaurant de Dikkert. Daar had ik veel plezier in en ik besloot naar de Hotelschool in Maastricht te gaan. De combinatie van theorie en praktijk in die opleiding sprak me vooral aan. Na wat omzwervingen in de horeca ging ik in 1983 werken als leidinggevende in de facilitaire dienst van Zon en Schild. In die functie raakte ik vooral geboeid door de vastgoed-kant van zorginstellingen. Na diverse banen op dat gebied ben ik in 2001 voor mezelf begonnen als zelfstandig consultant en interim manager. En daar heb ik geen moment spijt van gehad.”

Je hebt duidelijke doelen voor ogen. Wat is je drijfveer om voorzitter te zijn?

“We hebben een keuze gemaakt uit de vierplekken. Ik zie het als mijn belangrijkste opdracht om nu te gaan werken aan de eenheid van de PGS. Daarbij vind ik het belangrijk dat het proces zijn voortgang krijgt. Ik wil me richten op de onderlinge verbinding. Het gaat er mij om dat we een hechte gemeente vormen die kracht en verbinding uitstraalt en zijn plek inneemt in de samenleving. Het is overigens niet uitsluitend aan mij om te bepalen hoe het gaat lopen, een voorzitter is een dienend figuur. Het is uiteindelijk aan de kerkenraad om een plan te bedenken hoe we dit gaan doen. Mijn rol is dat te stimuleren, prikkelen en faciliteren en daarnaast de spreekbuis te zijn. Ik denk dat ik een belangrijke rol kan spelen in deze fase van het proces.”

Hoe kijk jij naar de toekomst en de rol van de kerk?

“Dat vind ik lastig om te beantwoorden, omdat ik vind dat we dat met elkaar gaan bepalen. Mijn persoonlijke visie wil ik kort geven. De vraag naar zingeving is er zeker wel in de samenleving. Ik denk dat de kerk als instituut een kans heeft als zij zich niet zozeer als instituut neerzet, maar als platform waar mensen op verschillende manieren hun geloof kunnen beleven. Ik denk dat je daarvoor wel een traditioneel kerkinstituut nodig hebt maar dan als basis van waaruit je gelooft. Ik ga er daarbij vanuit dat geloofsbeleving veel meer individueel geworden is. De kerk is de plek waar we geestelijk gevoed worden en inspiratie op doen om ons werk in ons dagelijks leven goed te kunnen doen. Een kerk die open is naar de samenleving en die naar buiten treedt. Een kerk die mensen begrijpen, waarderen en respecteren. En een kerk die oog heeft voor sociale en maatschappelijke thema's en het gesprek hierover actief stimuleert. Verbinding zoeken, omzien naar elkaar, naastenliefde, dáár gaat het om. Lééf dat voorbeeld! Ik denk dat als je je

op die manier opstelt als kerk je een bepaalde aantrekkingskracht kan gaan uitoefenen binnen de Soester samenleving. De manifestatie van andere, nieuwere geloofsbelevingen is nu nog te beperkt.”

Hoe zie je dat voor je binnen de PGS?

“Die rol kan je natuurlijk niet op je nemen als je intern verdeeld bent. Als je wilt verbinden in de samenleving zal je eerst jezelf als PGS onderling moeten verbinden. Ik hoop dat we erin slagen om dat bewustzijn te laten landen en dat mensen met elkaar het beeld van de kerk van de toekomst helder krijgen en daarnaar gaan handelen. En dat ook zo voelen. De gebouwenkeuze hebben we achter de rug, nu is het tijd voor die kant waar het om gaat in ons geloof. De faciliteiten zijn er; goede infrastructuur, fantastische predikanten, heel veel betrokken mensen in de kerk, alleen we begrijpen elkaar soms niet. Daar gaan we wat mij betreft nu samen aan werken. Mét elkaar!”

Externe procesbegeleider neemt afscheid

Jandirk Pronk:

“Een mooie ervaring”

De afgelopen drie jaar begeleidde jij de PGS. Hoe kijk jij terug?

“De afgelopen jaren waren heel spannend. Voor mensen die zo verbonden zijn met hun kerk is het moeilijk dingen



los te laten. Dat is logisch. De hunkering naar de kerk van de toekomst strijdt dan met de behoefte aan veiligheid en vertrouwdheid. Wat van groot belang is, is dat mensen het gevoel hebben gewaardeerd te worden in hun werk voor de kerk. En wanneer je gebouw mogelijk niet langer vierplek is voor de PGS, dan voel je je niet gezien en herkend. Die vrees doet mensen soms erg strak vasthouden aan hun uitgangspunten. Dat begrijp ik en toch was het elke keer weer een uitdaging om met elkaar en met zoveel mogelijk gemeenteleden die onzekere weg naar de toekomst te zoeken. En daarin over onze schaduw heen proberen te stappen. Ik heb het een voorrecht gevonden aan dat proces bij te mogen dragen. En ik hoop, dat ondanks de vele bestuurlijke problemen die er waren we elke keer weer hebben kunnen voelen, dat we het niet doen voor iemands gelijk, maar voor de kerk van de toekomst. Ik heb mogen ervaren dat er heel veel mensen in Soest zijn, die zich inzetten voor de kerk, met hart en ziel! Het was een mooie ervaring al die mensen te mogen leren kennen en met hen samen te werken."

Wat wil jij de gemeente mee geven?

"Omgaan met elkaar in de verscheidenheid die Soest eigen is vraagt veel inlevingsvermogen van alle betrokkenen", zegt Jandirk. "Het vraagt je echt willen verdiepen in elkaars verhaal en elkaars verlangen in het geloof. De verschillen zijn er. We denken ze vaak te kennen. De verrassingen kunnen groot zijn. Ik wens de PGS veel nieuwsgierigheid naar elkaar toe. En ik wens de PGS veel trots. Trots op de eigen gemeenschap, trots op de gezamenlijke identiteit in het geloof. Maar altijd met een respectvolle openheid naar elkaar en naar de wereld. De kerk van de toekomst zal er heel anders uitzien dan die van nu. En we kunnen ons nauwelijks een voorstelling maken hoe zij

eruit zal zien. We moeten op trektocht naar de toekomst durven gaan met een houtskoolschets van de route in onze hand. Ik wens de PGS daarin veel vreugde en plezier toe."

Nieuwe externe procesbegeleider

Bram Schriever:

"Inhoudelijk vormgeven van besluit"

Bram is theologisch en agogisch opgeleid. Welzijn en levensbeschouwing zijn zijn belangrijkste werkerreinen. Hij is geschoold in strategisch management en veranderingsprocessen. "Tijdens mijn werk voor organisaties probeer ik mensen te prikkelen", legt Bram uit. "Ik ga nooit uit van vanzelfsprekendheid. Naast de traditie die er is, kijk ik hoe je vanuit die traditie naar nieuwe vormen kan zoeken met elkaar. Mijn rol binnen de Protestantse Gemeente Soest zie ik als ondersteuner en begeleider, samen met alle betrokkenen. Na het besluit dat is genomen wil ik met elkaar kijken hoe we dit inhoudelijk kunnen vormgeven. Op welke manier wil de kerk zich profileren en presenteren voor de eigen achterban



en hoe kan zij een vindplaats van hoop zijn in de gemeente Soest. Ik hoop dat er een inhoudelijke beweging gecreëerd kan worden die zich bezighoudt met de vraag wat er nodig is om kerk in de toekomst te zijn met een blijvende betekenis. Wat is onze identiteit als PGS en wat voor type vieringen passen daarbij? Een uitdaging waar ik me samen met vele anderen voor ga inzetten."

Colofon

Trektocht is een uitgave van de Protestantse Gemeente Soest. In deze nieuwsbrief leest u nieuws en achtergronden over het veranderingsproces.

Wilt u reageren of heeft u vragen? Neem contact op met de scriba van de Algemene Kerkenraad:

Rianne Zevering via scriba.aksoest@gmail.com.

Lees meer op www.geloveninsoest.nl

Voor adreswijzigingen en vragen over de bezorging kunt u terecht bij het Kerkelijk Bureau via kerkelijkbureau@protestantsegemeente-soest.nl